II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 7. februára 2007

o schéme štátnej pomoci, ktorú má Taliansko v úmysle implementovať prostredníctvom zákona regiónu Sicília č. 21/2003, články 14, 15 a 16, C 31/2005 (ex N 329/2004)

[oznámené pod číslom K(2007) 285]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2007/498/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami [1], a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

I. POSTUP

(1) Listom z 28. júla 2004 talianske orgány notifikovali články 14, 15 a 16 regionálneho zákona (*Legge regionale*) č. 21 z 29. decembra 2003 (ďalej len „regionálny zákon č. 21/2003“). Listom z 22. septembra 2004 Komisia požiadala o ďalšie informácie. Listom z 24. januára 2005 talianske orgány požiadali o odklad, ktorý im Komisia udelila listom z 25. januára 2005.

(2) Listom z 26. januára 2005 talianske orgány oznámili, že schéma pomoci v zmysle článkov 14 a 15 bola implementovaná v zmysle nariadenia Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES pri pomoci *de minimis* [2] v očakávaní na schválenie Európskou komisiou.

(3) Listom z 29. marca 2005 Komisia požiadala talianske orgány o ďalšie informácie. Po výzve zaslanej talianskym orgánom 27. apríla 2005 talianske orgány poskytli požadované informácie v listoch z 18. mája a 2. júna 2006.

(4) Listom z 10. júna 2005 boli vyžiadané doplňujúce informácie. Talianske orgány odpovedali listami z 12. júla 2005 a 14. júla 2005.

(5) Listom zo 6. septembra 2005 Komisia informovala Taliansko o rozhodnutí začať konanie v zmysle článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES a článku 62 Dohody o Európskom hospodárskom priestore v súvislosti s príslušným opatrením.

(6) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* [3]. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k predmetnej pomoci.

[1] Ú. v. EÚ C 263, 22.10.2005, s. 30.

[2] Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 30.

[3] Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

(7) Zainteresované strany nepredložili Komisii žiadne pripomienky.

(8) Listom z 10. novembra 2005 talianske orgány požiadali Komisiu, aby pozastavila konanie, čakajúc na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-475/2003 o zlučiteľnosti talianskeho regionálneho zdanenia výrobných činností (*imposta regionale italiana sulle attività produttive,* ďalej len „IRAP“) s článkom 33 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia ([4]). Komisia prijala požiadavku listom z 18. októbra 2005. Súdny dvor následne vyhlásil zlučiteľnosť IRAP s článkom 33 ods. 1 smernice 77/388/EHS ([5]).

(9) Listom z 10. mája 2006 (A/33600) talianske orgány informovali Komisiu o pozmeňujúcom návrhu k opatreniam podľa článkov 14 a 15 a že účinkom tohto pozmeňujúceho návrhu by sa implementovali opatrenia v zmysle nariadenia *de minimis* aj „v prípade, ak Komisia prijme zamietavé rozhodnutie“.

II. OPIS OPATRENIA

a) Právny základ opatrenia

(10) Články 14, 15 a 16 regionálneho zákona č. 21/2003.

b) Cieľ opatrenia

(11) Podľa talianskych orgánov je opatrenie zamerané na stimulovanie vytvárania nových podnikov a na zníženie existujúcich rozdielov medzi podnikmi pôsobiacimi na Sicílii a podnikmi v iných talianskych regiónoch.

(12) Okrem toho je predmetné opatrenie zamerané na podporu integrácie hospodárstva Európskej únie s hospodárstvami krajín, ktoré podpísali záverečné vyhlásenie ministerskej konferencie Euromed v Barcelone 27. a 28. novembra 1995 (Barcelonská konferencia).

(13) Opatrenie pozostáva z dvoch schém: články 14 a 15 regionálneho zákona č. 21/2003 stanovujú udelenie výnimky z IRAP niektorým podnikom a článok 16 stanovuje vytvorenie Euro-stredomorského centra pre finančné a poisťovacie služby.

(14) Články 14 a 15 stanovujú výnimku z IRAP v trvaní piatich rokov pre nové podniky, ktoré začínajú svoje pôsobenie od roku 2004, a pre určité už existujúce podniky.

(15) Presnejšie, článok 14 stanovuje výnimku z IRAP na päť nasledujúcich daňových období (od začiatku činnosti):

a) pre podniky pôsobiace v oblasti cestovného ruchu a hotelových služieb, remeselné podniky, podniky pôsobiace v oblasti kultúry, agropotravinárske podniky, podniky z odvetvia informačných technológií, ktoré začali činnosť od roku 2004;

b) pre všetky priemyselné podniky, ktoré začali činnosť od roku 2004 a ktorých obrat neprekračuje 10 miliónov EUR.

(16) Presnejšie, článok 15 stanovuje výnimku z IRAP na päť daňových období nasledujúcich po účtovnom roku 2004 pre všetky už operatívne podniky, pre časť zdaniteľného základu prevyšujúcu priemer priznaný v troch rokoch 2001 – 2003, s výnimkou chemických a petrochemických podnikov.

(17) Iba podniky, ktoré majú súčasne právne, administratívne a operatívne sídlo na Sicílii, môžu byť príjemcami tejto schémy štátnej pomoci.

(18) Článok 16 stanovuje vytvorenie Euro-stredomorského centra pre finančné a poisťovacie služby, kde pôsobia pobočky a dcérske spoločnosti úverových inštitúcií, realitných agentúr, trustových spoločností, poisťovacích spoločností, finančných spoločností, ktoré zbierajú na medzinárodných trhoch fondy na výlučné použitie mimo územia Talianska a s osobami, ktoré nemajú trvalý pobyt na území Talianska. V samotnom centre pôsobia aj sprostredkovateľské spoločnosti a spoločnosti poskytujúce služby v medzinárodnom obchode. Centrum riadi výbor menovaný prezidentom regiónu, ktorý udeľuje a odoberá podnikom povolenie pôsobiť v centre.

(19) Podniky získavajú tieto výhody:

a) zníženie sadzby IRAP zo ziskov vytvorených v centre o 50 %;

b) oslobodenie od daní z regionálnych koncesií;

c) úľava na dani, pokiaľ ide o registračné, hypotekárne a katastrálne poplatky;

([4]) Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1.

([5]) Rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 3. októbra 2006 vo veci C-475/03, *Banca popolare di Cremona Soc.coop.a.r.l/ Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, Zb. 2006, s. I-09373, zatiaľ neuverejnené.

d) oslobodenie od dane z príjmu právnických osôb za príjmy vytvorené na Sicílii ([6]), vzťahujúce sa na činnosti vykonávané v centre.

(20) Daňové zvýhodnenia podľa schémy sa priznávajú výlučne v súvislosti s operáciami realizovanými s tretími krajinami, ktoré podpísali Barcelonské vyhlásenie z 27. a 28. novembra 1995 ([7]).

(21) Presné umiestnenie centra na Sicílii a kritériá na udelenie povolenia operovať v rámci centra určí vykonávací predpis.

(22) Prijatie príslušných opatrení je možné v zmysle daňových právomocí regiónu Sicília podľa článkov 36 a 38 regionálneho sicílskeho štatútu. Štatút má hodnosť ústavného zákona.

c) **Financovanie opatrenia**

(23) Talianske orgány sa domnievajú, že keď sa zavedú uvedené doložky, články 14 a 15 budú mať vplyv na rozpočet v rokoch 2004 – 2009, ktorý bude predstavovať približne 170 miliónov EUR (článok 14: 120 miliónov EUR a článok 15: 48 miliónov EUR). Talianske orgány neposkytujú nijaké odhady, čo sa týka vplyvu článku 16 na rozpočet.

d) **Trvanie opatrenia**

(24) Regionálny zákon č. 21/2003 vstúpil do platnosti 30. decembra 2003, ale pôsobnosť ustanovení článkov 14, 15 a 16 je výslovne podriadená schváleniu Európskou komisiou.

(25) Listom z 26. januára 2005 talianske orgány oznámili, že schéma pomoci v zmysle článkov 14 a 15 bola implementovaná v zmysle nariadenia *de minimis*, v očakávaní schválenia Európskou komisiou. Následne listom z 10. mája 2006 talianske orgány oznámili, že schéma pomoci v zmysle článkov 14 a 15 bola implementovaná v zmysle nariadenia *de minimis* aj „v prípade zamietavého rozhodnutia Komisie“.

([6]) Presnejšie, Sicília uplatní v zmysle článku 8 ods. 2 zákona č. 212 z 27. júla 2000 *Disposizioni in materia di statuto dei diritti del contribuente*, Úradný vestník č. 177 z 31. júla 2000, daň z príjmu právnických osôb splatnú príjemcami, ktorí majú trvalý pobyt mimo územia Sicílie. Príjem z daní z príjmu právnických osôb prináleží regiónu Sicília.

([7]) Príslušnými „tretími krajinami“ sú Alžírsko, Cyprus, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Malta, Maroko, Sýria, Tunisko, Turecko a Palestínska samospráva.

(26) Opatrenie v zmysle článku 14 sa uplatňuje od roku 2005. Talianske orgány sa zaviazali uplatňovať ho päť daňových období.

(27) Opatrenie v zmysle článku 15 sa uplatňuje päť daňových rokov od roku 2004 do roku 2009.

(28) Opatrenie podľa článku 16 sa uplatňuje odo dňa, keď opatrenie vstúpilo do platnosti, až po daňový rok nasledujúci po skutočnom vytvorení zóny voľného obchodu v zmysle Barcelonského vyhlásenia (2010).

III. **DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA**

a) **Články 14 a 15: oslobodenie od IRAP**

(29) V liste zo 6. septembra 2005 Komisia potvrdila, že schéma notifikovanej pomoci predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES vzhľadom na to, že zahŕňa využívanie štátnych zdrojov, je selektívna, keďže je určená pre určité odvetvia a/alebo určité kategórie podnikov, a poskytuje finančné zvýhodnenie určitým kategóriám podnikov v podobe zníženia daňového zaťaženia, ako aj pre skutočnosť, že by mohla narúšať hospodársku súťaž a ovplyvňovať obchod v rámci Spoločenstva.

(30) Jedným z dôvodov na začatie konania boli aj pochybnosti Komisie o tom, či je pomoc upravená článkami 14, 15 a 16 regionálneho zákona č. 21/2003 zlučiteľná s jednotným trhom.

(31) Komisia mala pochybnosti najmä o tom, či opatrenie spĺňa podmienky stanovené v usmerneniach Spoločenstva o regionálnej pomoci (ďalej len „usmernenia“) ([8]). Podľa notifikácie by sa opatrením poskytovala prevádzková pomoc sicílskym podnikom, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v spomenutých bodoch 14 a 17, a podnikom pôsobiacim v Euro-stredomorskom centre pre finančné a poisťovacie služby.

([8]) Ú. v. ES C 74, 10.3.1998, s. 9.

(32) V súlade s bodom 4.15 usmernení sa prevádzková pomoc môže poskytnúť, ak ju oprávňuje skutočnosť, že prispeje k regionálnemu rozvoju a že jej úroveň je primeraná znevýhodneniu, ktoré má kompenzovať. V tejto súvislosti má Komisia pochybnosti, či sa talianskym orgánom podarilo zdôvodniť poskytnutie prevádzkovej pomoci dokázaním existencie prípadných znevýhodnení a kvantifikovaním ich dôležitosti a či sa dá pomoc považovať za pomoc, ktorá prispieva k regionálnemu rozvoju.

(33) Komisia mala pochybnosti, či je prevádzková pomoc upravená článkami 14 a 15 regionálneho zákona č. 21/2003 zlučiteľná so spoločným trhom a či prispeje k vytváraniu nových podnikov a zníženiu existujúcich rozdielov medzi podnikmi pôsobiacimi na Sicílii a podnikmi v iných talianskych regiónoch. V tejto súvislosti Komisia podotkla, že spojenie medzi znížením IRAP pre príjemcov (napr. článku 15) a vytváraním nových podnikov na Sicílii nie je jasné a že talianske orgány neposkytli nijaké vysvetlenie v tomto smere. Teoretický predpoklad, že zníženie IRAP by mohlo zvýšiť počet nových podnikov, nie je sám osebe dostačujúci na to, aby sa pomoc mohla pokladať za zlučiteľnú.

(34) V notifikácii talianske orgány tvrdia, že maximálna výška 10 miliónov EUR je dostatočne nízka, aby zaručila, že pôsobnosť článku 14 sa obmedzí iba na malé a stredné podniky. Komisia namietla, že pôsobnosť článku 14 sa iba zdanlivo obmedzuje na malé a stredné podniky, keďže neberie do úvahy počet zamestnancov, a najmä skutočnosť, že podnik príjemcu je podnik „prepojený“ alebo „združený“ v zmysle usmernení o malých a stredných podnikoch ([9]). Okrem toho aj keby talianske orgány preukázali, že iba malé a stredné podniky v zmysle usmernení môžu byť príjemcami opatrenia, Komisia sa domnieva, že opatrenie aj napriek tomu predstavuje pomoc na financovanie.

(35) Talianske orgány okrem iného tvrdili, že prevaha mikropodnikov vyvoláva vyššie náklady na financovanie a väčšiu potrebu pracovnej sily; náklady na prácu a zadľženie predstavujú veľkú časť zdaniteľného základu IRAP, čo znevýhodňuje sicílske podniky. Komisia pripomenula, že aj keby problém sicílskeho hospodárstva spočíval v prevahe mikropodnikov a z toho vyplývajúcich dôsledkov, všeobecné zníženie IRAP pre podniky všetkých veľkostí by problém nevyriešilo, keďže by nebolo zamerané na mikropodniky. Okrem toho sa zdá, že pomoc nie je zameraná na riešenie problémov súvisiacich s ostrovným charakterom Sicílie, keďže nijako nezohľadňuje zvýšené náklady súvisiace s ostrovným charakterom, napríklad náklady na dopravu. Komisia nepokladá za zjavné, že sicílske podniky pôsobiace v oblasti cestovného ruchu, hotelierstva a kultúrnych pamiatok sú zvlášť znevýhodnené pre umiestnenie na Sicílii (článok 14).

(36) Okrem toho sa Komisia domnieva, že dokumentácia, ktorú predložili talianske orgány, neobsahuje dostatok informácií na to, aby existovala záruka, že pomoc sa bude časom znižovať. V uvedenom príklade sa zdá, že talianske orgány mienia znižovať výšku úľavy z IRAP, ale to samo o sebe nezaručuje, že výška pomoci sa bude znižovať.

(37) Komisii sa nezdá, že ak článok 15 stanovuje pomoc podnikom všetkým veľkostí, použitie údajov týkajúcich sa iba podnikov s obratom nižším ako 10 miliónov EUR a s menej ako 10 zamestnancami pôsobiacich v oblasti priemyslu, informačných technológií, v oblasti cestovného ruchu a hotelierstva by mohlo preukázať primeranosť dotknutého opatrenia.

(38) Komisia tvrdí, že opatrenie je selektívne, pretože daňové zvýhodnenia upravené článkami 14 a 15 vylučujú zo škály možných príjemcov rôzne kategórie podnikov (pozri bod 56) a zvýhodňujú najmä odvetvie cestovného ruchu, hotelierstva, kultúrnych pamiatok, agropotravinárstva a informačných technológií. Okrem toho sa zdá, že opatrenie zvýhodňuje priemyselné podniky, existujúce aj nové, s obratom nižším ako 10 miliónov EUR, s vylúčením podnikov pôsobiacich v chemickom a petrochemickom odvetví.

(39) Talianske orgány vo svojich vyhláseniach tvrdia, že podniky chemického a petrochemického odvetvia boli vylúčené zo zvýhodnenia podľa článku 15, lebo nemusia znášať zvýšené náklady na dopravu spôsobené ostrovnou polohou regiónu, a tiež preto, že počet podnikov pôsobiacich v tomto odvetví je veľmi nízky. Napriek tomu sa Komisia nedomnieva, že spoločnosti všetkých odvetví oprávnené na poskytnutie pomoci musia čeliť vysokým dopravným nákladom; okrem toho počet príjemcov nemá nijaký vplyv na charakterizovanie opatrenia ako pomoci.

(40) A napokon sa Komisia domnieva, že opatrenie vytvára diskrimináciu medzi „sicílskymi“ a „nesicílskymi“ podnikmi, lebo bráni podnikom so sídlom v inom členskom štáte stať sa príjemcom pomoci. Komisia sa domnieva, že nijaký objektívny dôvod nemôže ospravedlniť túto voľbu talianskych orgánov, a preto toto ustanovenie schémy pomoci je v rozpore s článkom 43 zmluvy. Aj z tohto dôvodu sa Komisia domnieva, že opatrenie nemôže byť zlučiteľné so spoločným

([9]) Nariadenie Komisie (ES) č. 70/2001 (Ú. v. ES L 10, 13.1.2001, s. 33). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 1976/2006 (Ú. v. EÚ L 368, 23.12.2006, s. 85). Pozri prílohu k odporúčaniu Komisie zo 6. mája 2003 o definovaní mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

trhom ([10]). Komisia okrem toho pripomína, že opatrenie vytvára selektívnu výhodu sicílskym podnikom, keďže iba zdaňované podniky, ktoré majú súčasne právne, administratívne a prevádzkové sídlo na Sicílii, sú oprávnené ako príjemcovia schémy. Nezdá sa, že by to tak bolo vo všetkých podnikoch, ktoré vyvíjajú výrobnú alebo obchodnú činnosť na Sicílii a ktoré podliehajú IRAP z tejto činnosti. Talianske orgány v korešpondencii, ktorá prebiehala, neposkytli nijaké vysvetlenie pre tento aspekt.

b) **Článok 16**

(41) Komisia predovšetkým tvrdí, že talianske orgány vo svojich vyhláseniach nevysvetlili, z akých dôvodov sa domnievajú, že pomoc na vytvorenie Euro-stredomorského centra pre finančné a poisťovacie služby by mala dostať výnimku v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) zmluvy.

(42) Talianske orgány vo svojich listoch tvrdia, že toto opatrenie predstavuje prevádzkovú pomoc. Komisia pripomenula, že narušenie hospodárskej súťaže vyplývajúce z poskytnutia pomoci v odvetví financií môže byť veľmi rozsiahle a že finančné činnosti neprispievajú významným spôsobom k riešeniu znevýhodnení regiónov spadajúcich pod výnimku v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a), ako sa uvádza v oznámení Komisie o pôsobnosti predpisov vzťahujúcich sa na štátnu pomoc pri opatreniach priameho zdaňovania podnikov ([11]) a rôznych následne prijatých rozhodnutiach. Komisia pripomenula, že uvedené oznámenie Komisie jasne uvádza, že aby štátna pomoc na podporu rozvoja osobitných regiónov bola zlučiteľná so spoločným trhom, musí byť „primeraná a cielená vzhľadom na sledovaný cieľ". Na základe tohto kritéria je nepravdepodobné, že by činnosť „*offshore*" a činnosti bez účinkov alebo s obmedzenými účinkami na miestne hospodárstvo boli schválené ako zlučiteľná štátna pomoc. Komisia preto vyjadrila pochybnosti o tom, že by existovala zjavná primeranosť medzi úrovňou pomoci a znevýhodnením, ktoré má kompenzovať.

(43) Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, že by sa opatrenie v zmysle článku 16 mohlo pokladať za projekt spoločného európskeho záujmu v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy.

(44) Hlavným zdôvodnením talianskych orgánov na podporu predmetnej pomoci bola skutočnosť, že opatrenie sa pokladá za projekt spoločného európskeho záujmu v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES, keďže článok 16 je analogický ako zákon č. 19 z 9. januára 1991 Právne predpisy pre rozvoj hospodárskych činností a medzinárodnej spolupráce regiónu Friuli-Venezia Giulia, provincie Belluno a susedných oblastí, ktorý zakladal Centrum pre finančné a poisťovacie služby v Terste a ktorý v roku 2003 Komisia pokladala za nezlučiteľný, hoci predtým ho schválila rozhodnutím z roku 1995 na základe výnimky v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES ([12]). V tejto súvislosti Komisia pripomenula, že vo svojom prvom rozhodnutí sa pomoc na založenie finančného centra v Terste pokladala za zlučiteľnú so spoločným trhom podľa výnimky v zmysle článku 92 ods. 3 písm. c), v súčasnosti článku 87 ods. 3 písm. c), a nie výnimky v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) ([13]).

(45) Talianske orgány potvrdili, že dôvody na zvrátenie predchádzajúceho rozhodnutia Komisie o zlučiteľnosti sa zakladajú na skutočnosti, že Sicília je regiónom oprávneným na poskytnutie štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) zmluvy, a na skutočnosti, že európsky kapitálový trh nie je integrovaný s africkým kapitálovým trhom, takže podporovať takúto integráciu je v súlade s Barcelonským vyhlásením významný cieľ.

(46) Komisia poznamenala, že akákoľvek analýza sa musí vykonať pre každý prípad osobitne, berúc do úvahy rôzne odlišnosti schém, zdanlivo podobných, ktoré môžu byť predsa významné, ako aj hospodársku situáciu. V tejto súvislosti Komisia zdôraznila, že napríklad celková pomoc (na obdobie piatich rokov trvania schémy) na vytvorenie finančného centra v Terste podliehala maximálnej výške a že celková výška investičných pôžičiek podnikov centra bola obmedzená.

(47) Okrem toho sa Komisia domnieva, že úvahy z roku 2003 v prípade Terstu platia aj v tomto prípade z nasledujúcich dôvodov:

a) jedným z hlavných dôvodov odvolania rozhodnutia v prípade Terstu bola skutočnosť, že tento typ opatrenia poskytuje prevádzkovú pomoc, ktorú Komisia schvaľuje iba výnimočne, v odvetviach činností, ktoré vyžadujú mimoriadny prístup. Finančné odvetvie nie je takým odvetvím a Komisia vyjadrila názor, že za terajšieho stavu pomoc operátorom zúčastňujúcim sa na finančných trhoch môže spôsobiť vážne narušenia v tomto odvetví;

([10]) Pozri vec C-156/98, Nemecko/Komisia, Zb. 2000, s. I-6857, body 76 – 87.

([11]) Ú. v. ES C 384, 10.12.1998, s. 3. Pozri bod 33.

([12]) Presnejšie, centrum bolo založené článkom 3 zákona č. 19 z 19. januára 1991. Príslušnými rozhodnutiami Komisie sú: rozhodnutie 95/452/ES z 12. apríla 1995 (Ú. v. ES L 264, 7.11.1995, s. 30) a rozhodnutie 2003/230/ES z 11. decembra 2002 o existujúcej schéme štátnej pomoci, ktorú mohlo Taliansko implementovať v prospech Centra pre poisťovacie a finančné služby v Terste (Ú. v. EÚ L 91, 8.4.2003, s. 47).

([13]) Pozri poznámku pod čiarou č. 12.

b) ďalším dôvodom na odvolanie rozhodnutia v prípade Terstu bola skutočnosť, že vo svojom hodnotení vo svetle pravidiel o štátnej pomoci Komisia môže brať do úvahy okrem iného negatívne účinky na hospodársku súťaž, zaznamenané pri prácach na vypracovaní Kódexu správania v oblasti zdaňovania podnikov ([14]). Z týchto prác vyplynulo, že daňové stimuly pre mobilné činnosti na medzinárodnej úrovni, akými sú finančné, poisťovacie a medziskupinové činnosti, môžu mať negatívne účinky pre iné členské štáty, lebo vytvárajú možnosti daňových únikov. Schéma vzťahujúca sa na Terst, ktorá sa pokladala za škodlivú na základe kritérií obsiahnutých v kódexe, mohla poskytovať také možnosti. Komisia pripomína, že talianske orgány v pripomienkach zaslaných v súvislosti s primeranými opatreniami týkajúcimi sa schémy v Terste spomenuli stretnutie skupiny Kódexu správania z 19. marca 2002, v priebehu ktorého Taliansko potvrdilo, že centrum bude zrušené do obdobia zlučiteľného s pracovným programom na Kódexe správania.

(48) Komisia zdôraznila, že dve krajiny, ktoré podpísali Barcelonské vyhlásenie, Cyprus a Malta, už boli členmi Európskej únie v okamihu notifikácie tohto opatrenia, a preto sa domnieva, že situácia krajín, ktoré by boli príjemcami investícií spoločností pôsobiacich v centre, by bola v mnohých aspektoch odlišná od situácie v krajinách východnej Európy v roku 1995. Predovšetkým osobitné problémy prechodného obdobia sa nikdy netýkali mnohých krajín, ktoré podpísali Barcelonské vyhlásenie, alebo sa ich týkali v minulosti (napríklad v Turecku a Izraeli ide zjavne o trhové hospodárstvo) a prechodné obdobie sa skončilo (napríklad v Alžírsku).

(49) Komisia preto vyjadrila pochybnosti o tom, že by sa na článok 16 vzťahovala výnimka v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) Zmluvy o ES.

(50) Komisia sa vyjadrila, že je potrebné vykonať hlbšiu analýzu problému, ktorá by zahŕňala aj vyjadrenia tretích strán. Až keď Komisia vezme do úvahy pripomienky tretích strán, bude môcť rozhodnúť, či opatrenie navrhované talianskymi orgánmi má vplyv na obchod tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom.

([14]) Ministri financií EÚ vytvorili skupinu Kódexu správania (v oblasti zdaňovania podnikov) na zasadnutí Rady 9. marca 1998; predsedala mu britská ministerka „Paymaster general" Dawn Primarolo; skupina je poverená vyhodnocovaním daňových opatrení, ktoré môže patriť do oblasti pôsobnosti spomenutého kódexu. V správe z novembra 1999 skupina identifikovala 66 škodlivých daňových opatrení, medzi ktoré patrilo opatrenie zakladajúce finančné centrum v Terste.

IV. PRIPOMIENKY TALIANSKA

(51) Komisia nedostala pripomienky od talianskych orgánov ani od tretích strán, ktoré by rozptýlili pochybnosti vyjadrené pri začatí konania vo veci formálneho zisťovania.

V. POSÚDENIE OPATRENIA

V.1. Oprávnenosť

(52) Notifikovaním schémy štátnej pomoci s doložkou o pozastavení alebo v prípade článkov 14 a 15 v zmysle nariadenia *de minimis*, čakajúc na schválenie od Komisie, talianske orgány splnili procedurálne požiadavky v zmysle článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES.

V.2. Povaha schémy štátnej pomoci

(53) Komisia sa domnieva, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES z nasledujúcich dôvodov:

Existencia štátnych zdrojov:

(54) Opatrenie zahŕňa využívanie štátnych zdrojov vo forme straty daňových výnosov zo strany regiónu Sicília rovnajúcej sa výške zníženia daňovej povinnosti príjemcu.

Hospodárska výhoda:

(55) Opatrenie poskytuje príjemcovi hospodársku výhodu vyplývajúcu zo zníženia skutočného daňového zaťaženia, ktoré sa premieta do finančného zvýhodnenia v podobe menšej daňovej povinnosti, ktorej sa podniky tešia okamžite v rokoch, keď sa zníženie uplatní.

Existencia selektívnosti vzhľadom na to, že opatrenie zvýhodňuje „určité podniky a výrobu určitého druhu tovaru"

— Články 14 a 15

(56) Komisia pripomína, že články 14 a 15 sa musia preskúmať spoločne, lebo poskytujú analogické zvýhodnenia odlišným kategóriám príjemcov. Kombinácia týchto dvoch článkov vylučuje zo škály možných príjemcov rôzne kategórie podnikov:

a) nové podniky s obratom vyšším ako 10 miliónov EUR, ktoré pôsobia vo všetkých odvetviach odlišných od tých, ktoré sú uvedené v článku 14 ods. 1 (odvetvie cestovného ruchu a hotelierstva, kultúrnych pamiatok, agropotravinárstva, informačných technológií a remeselných dielní);

b) nové podniky s obratom nižším ako 10 miliónov EUR, ktoré pôsobia vo všetkých odvetviach odlišných od tých, ktoré sú uvedené v článku 14 ods. 2 (alebo priemyselné odvetvie); v podstate ide o podniky poľnohospodárskeho odvetvia a služby;

c) existujúce podniky, ktoré pôsobia v chemickom a petrochemickom odvetví (článok 15).

(57) Na prvom mieste však opatrenie podporuje niektoré výrobné odvetvia, predovšetkým odvetvia cestovného ruchu a hotelierstva, kultúrnych pamiatok, agropotravinárstva, informačných technológií, kde všetky podniky môžu využívať päťročné oslobodenie od IRAP. Okrem toho sa zdá, že opatrenie zvýhodňuje existujúce aj novovytvorené priemyselné podniky s obratom nižším ako 10 miliónov EUR s vylúčením podnikov pôsobiacich v chemickom a petrochemickom odvetví.

(58) Aj keby talianske orgány preukázali, že v priemyselnom odvetví neexistujú nové podniky s obratom vyšším ako 10 miliónov EUR, s výnimkou podnikov chemického a petrochemického odvetvia, na základe ustálenej judikatúry ([15]) je skúmané opatrenie selektívne a zvýhodňuje spomenuté výrobné odvetvie, lebo päťročné oslobodenie od IRAP sa nemá vzťahovať na podniky pôsobiace v inom ako priemyselnom odvetví.

(59) Zdá sa, že opatrenie vytvára selektívnu výhodu sicílskym podnikom, keďže iba zdaňované podniky, ktoré majú súčasne právne, administratívne a prevádzkové sídlo na Sicílii, sú oprávnené ako príjemcovia schémy. Nezdá sa, že by to tak bolo vo všetkých podnikoch, ktoré vyvíjajú výrobnú alebo obchodnú činnosť na Sicílii a ktoré podliehajú IRAP z tejto činnosti.

— *Článok 16 – Euro-stredomorské centrum pre finančné a poisťovacie služby*

(60) Komisia pripomína, že článok 16 poskytuje selektívne zvýhodnenie, pretože ho môžu uplatniť iba určité spoločnosti. V skutočnosti sa zvýhodnenie týka iba poisťovacích a finančných podnikov, ktoré majú oprávnenie pôsobiť v centre. Opatrenie vylučuje spoločnosti, ktoré zbierajú fondy na medzinárodných trhoch, aby ich investovali do krajín uvedených v poznámke pod čiarou č. 7, a ich činnosti sa nerealizujú v rámci centra.

(61) Okrem toho opatrenie je selektívne aj vzhľadom na to, že vylučuje poisťovacie a finančné podniky, ktoré investujú v Taliansku a iných krajinách a nie sú uvedené v podrobnom zozname spomenutom v poznámke pod čiarou č. 7.

(62) Na základe uvedených skutočností Komisia dospela k záveru, že navrhované opatrenie je selektívne.

Narušenie hospodárskej súťaže a obchodu medzi členskými štátmi

(63) Podľa ustálenej judikatúry ([16]) na to, aby nejaké opatrenie narúšalo hospodársku súťaž, stačí, že príjemca pomoci je v konkurencii s ostatnými podnikmi na trhoch otvorených hospodárskej súťaži.

(64) Komisia pripomína, že opatrenia podľa článkov 14 a 15 zjavne narúšajú hospodársku súťaž a vplývajú na obchod medzi členskými štátmi, lebo ich účinkom sú príjemcovia odľahčení od daňového zaťaženia, ktorému by inak podliehali.

(65) Skutková povaha je taká, že príjemcami sú podniky všetkých veľkostí, ktoré pôsobia prevažne v priemyselnom odvetví, s vylúčením podnikov chemického a petrochemického odvetvia. Keďže tieto podniky súťažia s inými podnikmi na trhoch otvorených hospodárskej súťaži, podľa ustálenej judikatúry oslobodenie od IRAP narúša hospodársku súťaž a vplýva na obchod v rámci Spoločenstva.

(66) Analogicky sa Komisia domnieva, že opatrenie v zmysle článku 16 narúša hospodársku súťaž a vplýva na obchod medzi členskými štátmi. Finančné a poisťovacie spoločnosti, realitné agentúry a trustové spoločnosti totiž už povahou svojej činnosti konkurujú iným podnikom na európskej úrovni.

(67) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že navrhovaná schéma pomoci predstavuje štátnu pomoc.

([15]) Pozri napríklad vec C-143/99, Adria-Wien Pipeline GmbH and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH/Finanzlandesdirektion für Kärnten, Zb. 2001, s. I-08365, týkajúcu sa preplácania iba pre výrobné podniky s hmotným majetkom.

([16]) Vec T-214/95, Het Vlaamse Gewest/Komisia, Zb. 1998, s. II-717.

V.3. **Zlučiteľnosť**

(68) V prípade, že opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1, je potrebné posúdiť jeho zlučiteľnosť vzhľadom na výnimky v zmysle článku 87 ods. 2 a 3 zmluvy. Výnimky podľa článku 87 ods. 2 zmluvy vzťahujúce sa na pomoc sociálnej povahy poskytovanú jednotlivým spotrebiteľom, na pomoc určenú na náhradu škody spôsobenú prírodnými katastrofami alebo inými mimoriadnymi udalosťami a na pomoc poskytovanú hospodárstvam určitých regiónov Nemecka nie sú v tomto prípade uplatniteľné. Opatrenie sa nedá pokladať za významný projekt spoločného európskeho záujmu ani nerieši vážne problémy talianskeho hospodárstva v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b) zmluvy. Opatrenie nemôže využiť výnimku v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) zmluvy, podľa ktorej pomoc na uľahčenie rozvoja určitých činností alebo určitých hospodárskych regiónov je oprávnená za predpokladu, že neovplyvňuje podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom. Takisto nie je určená na podporu kultúry a zachovanie kultúrneho dedičstva v zmysle článku 87 ods. 3 písm. d) zmluvy.

(69) V zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) je schválená pomoc určená na podporu rozvoja regiónov s mimoriadne nízkou životnou úrovňou a mimoriadne vysokou nezamestnanosťou. Sicília je región, ktorý by mohol využiť spomenutú výnimku.

(70) Komisia v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania vysvetlila dôvody zhrnuté v bodoch 29 až 50, pre ktoré mala pochybnosti o tom, že by opatrenie mohlo využiť výnimku v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) zmluvy. Komisia vylučuje, že by opatrenie uvedené v článku 16 regionálneho zákona č. 21/2003 mohlo využiť výnimku v zmysle článku 87 ods. 3 písm. b), podľa ktorej sa schváli pomoc zameraná na podporu realizácie významného projektu spoločného európskeho záujmu alebo na riešenie vážnych problémov talianskeho hospodárstva.

(71) Keďže Taliansko ani tretie strany nepredložili pripomienky, Komisia môže iba konštatovať, že pochybnosti sa potvrdili.

VI. **ZÁVER**

(72) Komisia dospela k záveru, že opatrenie notifikované Talianskom, podrobne opísané v bodoch 10 až 28, nie je zlučiteľné so spoločným trhom a nevzťahuje sa naň žiadna výnimka uvedená v Zmluve o ES, a teda musí byť zakázané. Podľa talianskych orgánov pomoc nebola poskytnutá, a preto nie je potrebné žiadať jej vrátenie,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Schéma štátnej pomoci, ktorú má Taliansko v úmysle implementovať prostredníctvom článkov 14, 15 a 16 regionálneho zákona Sicílie č. 21/2003, predstavuje štátnu pomoc.

Pomoc uvedená v predchádzajúcom odseku nie je zlučiteľná so spoločným trhom, a teda sa nemôže implementovať.

Článok 2

Do dvoch mesiacov od ohlásenia tohto rozhodnutia Taliansko informuje Komisiu, aké opatrenia urobilo, aby uviedlo veci do súladu.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 7. februára 2007

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie